

Sygn. akt VI Gz 111/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass - Kloc

Protokolant: asyst. sędziego Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **M. D.**

przeciwko: **(...) Sp. z o.o. Sp.k. w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt V GC 1556/14 w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem (k. 76) Sąd Rejonowy w Rzeszowie działając na podstawie art. 776 kpc, art. 777 §1 pkt 1 i 1¹ kpc oraz art. 782 kpc nadał klauzulę wykonalności wyrokowi tego Sądu z dnia 1 kwietnia 2015 r. jako prawomocnemu w zakresie punktu I i III.

W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że wyrok został ogłoszony w dniu 1 kwietnia 2015 r. po zamknięciu rozprawy. Strona pozwana nie stawiała się na rozprawę pomimo prawidłowego doręczenia wezwania. Żadna ze stron procesu nie złożyła wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 1 kwietnia 2015 r. jak również nie złożyła apelacji od powyższego wyroku. Tym samym wyrok uprawomocnił się z dniem 23 kwietnia 2015 r. po upływie terminu do złożenia apelacji.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pozwany (k.78) zaskarżając je w całości i zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu naruszenie art. 777 §1 pkt 1 kpc poprzez przyjęcie, że w/w wyrok jest prawomocny i nadanie mu klauzuli wykonalności, podczas gdy pozwany w ustawowym terminie złożył wniosek o uzasadnienie w/w wyroku i do dnia dzisiejszego nie otrzymał wyroku wraz z uzasadnieniem tak aby możliwe było wniesienie apelacji. Na dowód powyższego skarżący załączył potwierdzenie nadania pisma w placówce pocztowej z dnia 8.04.2015 r. i wydruk śledzenia przesyłki ze strony poczty polskiej. (k. 79-81)

W oparciu o powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku powoda o nadanie klauzuli wykonalności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego jest zasadne.

W rozpoznawanej sprawie tygodniowy bieg terminu do zgłoszenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku wydanego w dniu 1.04.2016 r. rozpoczął się zgodnie z art. 328 § 1 kpc od dnia jego ogłoszenia tj. 1 kwietnia 2015 r. a zakończył się w dniu 8 kwietnia 2015 r. Termin powyższy zgodnie z art. 165 § 2 kpc uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej.

Wobec zarzutów skarżącego co do nieotrzymania wyroku z uzasadnieniem oraz złożenia w terminie w Sądzie Rejonowym wniosku o jego sporządzenie oraz

mając na uwadze przedstawione przez pozwanego dowody wskazujące na nadanie korespondencji sądowej w dniu 8.04.2015 r. w ocenie Sądu Okręgowego zachodzi konieczność dokonania przez Sąd I instancji dodatkowych ustaleń czy w/w wniosek pozwanego o uzasadnienie wyroku z dnia 8.04.2015 r. wydanego w niniejszej sprawie został w Sądzie zarejestrowany jako wniesiony skutecznie oraz czy zachowany został termin do jego wniesienia. W aktach rozpoznawanej sprawy brak jest jakiegokolwiek wzmianki o tym, czy Sąd Rejonowy podejmował czynności mające na celu zweryfikowanie w/w twierdzeń pozwanego, co pozwoliłoby na ustalenie czy stwierdzenie prawomocności przedmiotowego wyroku nie było przedwczesne i tym samym czy nadanie mu klauzuli wykonalności nastąpiło prawidłowo, mając na uwadze treść art. 777 § 1 pkt 1 kpc.

Zważywszy na powyższe Sąd, na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oraz art. 108 § 2 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.